

OASE VIERING 9 januari 2021

THEMA: Alleen red ik het nooit

Voorgangers: Tonny en Ed Colnot
Cantor: Wim Delhaes
Pianist: Frank Bockholts
Beamertechniek: Jeroen Kok
Camera: Armand Klaassen

Paaskaars brandt

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Welkomstwoord

Welkom u die met ons verbonden bent via kerk tv.

Ed en ik hebben geprobeerd om samen met alle anderen die hier aanwezig zijn een dienst te verzorgen die past in deze Coronatijd.

Een onwezenlijke periode die, hopen we, snel weer voorbij zal zijn.

Vandaag gaan we nog even door op een manier zoals we nu intussen al lange tijd gewend zijn; wij hier in de kerk en u thuis.

Hoe fijn ook en hoe dankbaar we ook zijn dat dit alles mogelijk is, fysiek bij elkaar zijn en daardoor met elkaar samen vieren, dat is eigenlijk wat kerkzijn wil zijn.

Openingslied: Zo vriendelijk en veilig, GvL 570

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zoals een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft,
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Gebed om ontferming

Dag na dag proberen wij elkaar gelukkig te maken.

Dag na dag proberen wij veel goede wil op te brengen,

Soms lukt het ons, vaak ook niet.

Steeds proberen we eerlijk te leven, tegenover God, tegenover onszelf, tegenover de ander, maar slagen daar niet altijd in.

God, leer ons over onze zwakheden en die van anderen heen te stappen en altijd opnieuw te blijven geloven in de goede bedoelingen van de ander.

Leer ons goed te zijn zoals U en laat Uw vergeving duidelijker worden in onze eigen vergeving aan elkaar. Amen

Vredeskaars wordt aangestoken

Normaal gesproken staan we nu op en lopen naar elkaar toe om een hand te schudden en elkaar vrede toe te wensen.

Nu kan dat niet, hoe graag we dat ook zouden willen.

Maar wat we wel kunnen is: samen met jullie thuis de vredewens uitspreken

Vredeswens

Je mag opnieuw geboren worden.

Je mag opnieuw vrede ervaren.

Juist jij, geraakt door verdriet,
getroffen door het verschrikkelijke,
in de donkere nacht van de pijn.

Juist jij, die zo twijfelt,
geen waarde vindt in jezelf.

Jij mag opnieuw geboren worden,
nieuwe vrede vinden.

Ook jij,
die behoedt, die warmte geeft,
die omziet naar de ander.

Vrede wordt jou aangezegd
nieuwe moed, nieuw elan,
van harte gegund en gewenst.

Lied: Vrede voor jou, vrede voor mij

Eerste lezing: Op zoek naar de waarheid, van Joost Drenthe

Eindeloos waren de zwerftochten van de man die op zoek was naar de waarheid.

Hij zocht overal waar mensen woonden, hij doorkruiste stad en land.

En alsmaar riep hij: "Waarheid, waar ben je?"

Ook in het dierenrijk zocht hij en in de wereld van bomen en planten. Overal zocht hij.

Hij trok over zeeën en rivieren, door de woestijn en langs de hoogste bergtoppen.

Maar het enige antwoord dat hij kreeg was de echo van zijn eigen roepstem.

Uitgeput van al zijn zoeken legde hij zich neer onder de takken van een grote boom. Daar viel hij in een diepe slaap.

In zijn droom verscheen hem een wonderlijke figuur, het leek wel een engel.

"Wie ben je?" vroeg de zoeker in zijn droom.

“Ik ben de waarheid waar je zo naar op zoek bent. Eindelijk heb ik je gevonden. Het heeft me lange tijd gekost om je in te halen, zo rusteloos holde je voorwaarts om mij te vinden.
En je wist niet dat ik – de waarheid – al lange tijd naar jou op zoek was.
Pas nu je met al je aandacht op deze ene plaats stil bent gaan staan, komt de waarheid jou tegemoet.

Lied: Het lied van de Heer in ons midden, GvL 513

Omdat Hij niet ver wou zijn
is de Heer gekomen.
Midden in wat mensen zijn
heeft Hij willen wonen.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

Overall nabij is Hij
mens'lijk allerwegen.
Maar geen mens herkent Hem, Hij
wordt gewoon verzwegen.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

God van God en licht van licht
aller dingen hoeder
heeft een menselijk gezicht
aller mensen broeder.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

Weest verheugd, van zorgen vrij:
God die wij aanbidden
is ons rakelings nabij,
wonend in ons midden.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

Evangelie: Mattheüs 4, 12-23

Toen Jezus hoorde dat Johannes gevangen genomen was, week hij uit naar Galilea.
Hij liet Nazaret achter zich en ging wonen in Kafarnaüm aan het meer van Galilea, in het gebied van Zebulon en Naftali.
Zo ging in vervulling wat gezegd is door de profeet Jesaja.
Land van Zebulon en Naftali, gebied aan de weg naar zee en aan de overkant van de Jordaan, Galilea van de heidenen, luister:
Het volk dat in duisternis leefde, zag een schitterend licht, en zij die woonden in de schaduw van de dood werden door het licht beschenen.
Vanaf dat moment begon Jezus zijn verkondiging.
“Kom tot inkeer” , zei Hij, “want het koninkrijk van de hemel is nabij!
Toen hij langs het meer liep, zag hij twee broers: Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas .
Ze wierpen hun net uit in het meer, het waren vissers.
Kom, volg mij, ik zal van jullie vissers van mensen maken.

Ze lieten meteen hun netten achter en volgden hem.

Even verderop zag hij twee andere broers, Jacobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes; zij waren met hun vader in hun boot bezig met het herstellen van de netten. Hij riep hen en meteen lieten ze de boot en hun vader Zebedeüs achter en volgden hem.

Hij trok rond in heel Galilea; hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws van het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

Tot zover deze lezing – Wij danken God

Acclamatie: Het woord dat ik jou geef, GvL 470

Levend woord

De evangelielezing heeft veel weg van een aardrijkskunde les. En niet eens zo'n saaie, zoals ik me herinner van de lagere school; je had zo'n blinde kaart en dan moest je de steden of dorpen erbij noemen: Groningen, Hoogezand, Sappemeer, Roodeschool, Appingedam.. en vooral als je dat klassikaal opdreunde, bleef die "trala" in je hoofd hangen.

Nee, vandaag een les met verhalen.

Als de meester vroeger goede zin had vertelde hij verhalen bij de plaatsen die we moesten kennen. Verhalen die de verschillende plaatsen een eigen kleur en klank gaven. Daardoor begon je te begrijpen wat er leefde in die plaatsen. Dat waren fijne lessen.

Soms, waren die verhalen die bij landen of plaatsen werden genoemd kwaadaardig.

Het "vijandige" Oosten hebben we jaar in jaar uit gezegd.

Of "die van boven de rivieren" en anderen zeiden "het donkere zuiden", waar van die primitieve mensen wonen, aardappeleters.

Vooroordelen van mensen breed uitgemeten. Over dat soort aardrijkskunde gaat het vandaag ook. Ook in het evangelie worden deze plaatsen niet genoemd als louter een plek op de atlas, maar veel meer als de samenvatting van een boodschap.

Je hoort de vooroordelen van die deftige lui uit Jerusalem: "het Galilea van de heidenen".

Het land dat in duisternis zit, "het donkere noorden" hier.

Waar ze sjoemelen met die van over de grens, waar alles gebeurt wat God heeft verboden. Ze praten erover in Jerusalem: "hoe kan daar nou iets goeds vandaan komen?", zeggen ze.

Het is een kwaaië streek, je kunt er maar beter wegblijven. En probeer daar niets te bereiken, want het zal je niet lukken. Er is wel een oude profetie van "licht in de duisternis", maar als het aan die van Jerusalem ligt, dan komt het licht er nooit.

Uitgerekend in die streek, in dat donkere Galilea, daar begint Jezus zijn werkzaamheid.

Een van de redenen is zeker geweest dat Hij het in Jerusalem waar ze alles beter wisten, niet zo zag zitten.

Hij, Jezus, kende óók die profetie van "licht brengen in de duisternis".

En hij heeft begrepen dat als je daar niet iets aan doet, die profetie nooit van zijn leven werkelijkheid wordt. En daarom: weg uit het zuiden, waar hij zich met wat aanpassing toch thuis had kunnen voelen, dicht bij de tempel, het Huis van zijn Vader, weg uit Nazareth ook waar zijn familie woonde.

Nee, Hij vestigt zich in Kafarnaüm, midden in dat duistere gebied aan de zee, symbool van chaos en gevaar, om licht te brengen.

Om dromen, die in het Joodse volk werden gekoesterd tot werkelijkheid te maken.

En let op hoe Hij dat doet. Hij roept medestanders onmiddellijk aan het begin van zijn optreden, voordat er nog iets gezegd is. Hij roept mensen die het met hem samen kunnen gaan doen. Hij heeft blijkbaar gedacht: "Alleen red ik dat nooit"!

En zo gaan ze aan de gang met dat Koninkrijk. Ook dit is weer geen plek op de atlas, maar meer een proces wat je bij mensen op gang moet brengen. Een proces van langzamerhand meer zien in je leven dan onmiddellijk voor handen en te krijgen is.

Méér zien in je bestaan, zin erin vinden. Twee aan twee roept Hij ze, want Hij zegt: “alleen redt een mens het nooit” .!

Jezus spreekt mensen direct, rechtstreeks aan. Niet via een omweg. Van mens tot mens. Zoals die vissers . Ze zullen nauwelijks meer geloofd hebben in hun vangst.

Anders laat je niet zomaar alles achter. Zij zijn op een keerpunt in hun leven aangekomen en juist dan ontmoeten ze Jezus.

Hij geeft hun hoop, laat hun toekomst zien.

Dat is de vraag van alle eeuwen: wie laat toekomst zien ?

Het gebeurt om ons heen: er zijn mensen die anderen in beweging krijgen, er zijn mensen die alleen maar goede dingen zeggen, er zijn mensen die anderen weer zin in het leven geven, er zijn mensen die verrassend en verfrissend buiten hun boekje gaan, er zijn mensen die grenzen verleggen.

We zullen dit samen moeten doen, want net als Jezus, ook wij kunnen het niet alleen.

Piano intermezzo: O little town of Bethlehem

Geloofsgebed

Ik geloof in God, die ons ziet en begrijpt.

Hij steunt ons in tijden van nood en verdriet, maar ook in vreugdevolle tijden.

Hij geeft ons kracht om verder te gaan.

Ik geloof in Jezus Christus, die niet voor niets ‘mens onder de mensen’ is geworden.

Hij roept ons en geeft nieuwe moed.

Hij is ook nu nog de Bron, waardoor wij vertrouwen kunnen hebben in het leven en hoop op toekomst.

Ik geloof in Gods Geest, werkzaam in alle mensen van goede wil.

Ik geloof dat wij samen kerk zijn, midden in de wereld.

Samen geroepen en bijeen gebracht om door zijn heilige Geest mee te werken aan de gemeenschap tussen mensen en God.

Ik geloof dat God ten laatste de macht van het kwaad zal breken in alle menselijke verhoudingen, in ons en in alle mensen en dat wij samen zullen leven, zonder angst en dood en wanhoop; voor altijd en voorgoed, in Gods nabijheid. Amen.

Voorbeden

Acclamatie: *Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar*

Laten we bidden

voor allen die zich machteloos voelen omdat ze eenzaam zijn, juist in deze tijd.

voor hoop in deze donkere onzekere wereld.

En laten we licht zijn voor elkaar.

Door liefde te geven en aandacht te schenken,

zomaar belangeloos zonder iets terug te verwachten.

Laten we bidden

voor licht in een wereld die verdeeld is

in oost en west en noord en zuid.

Laten er leiders opstaan

die vóór zich zien hoe het beter kan.
Die een wereld willen waar het eerlijk toegaat
en ieder in vrede en gezondheid kan leven.

Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Laten we bidden
voor wie zoeken naar een oplossing voor Corona.
Voor artsen, verpleegkundigen en allen die zorg dragen voor de zieke medemens.
Geef ze kracht en hoop dat er licht schijnt aan de horizon.
Geef alle Nederlanders de kracht om zich te houden aan de richtlijnen
en zo met elkaar solidair te zijn in deze onwerkelijke donkere tijd, want alleen redden we het niet.
Laat liefde en begrip belangrijker zijn dan macht
omdat ze deuren openen naar een hoopvolle toekomst.

Laten we bidden
voor gezinnen die een crisis doormaken;
dat zij in hun omgeving mensen tegenkomen
die bereid zijn te luisteren
en die in staat zijn inzicht te verschaffen
zodat men weer samen op weg durft te gaan...

Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Zo, God, bidden wij U
omwille van alles dat ons bezighoudt.
Verhoor onze beden, God,
hoor ook wat onuitgesproken bleef in ons hart,
en vervul ons met vertrouwen en hoop.
Laat ons zo mensen zijn van licht en liefde,
deze dag en alle dagen.

Onze Vader vanuit het Aramees vertaald

Bron van zijn, die ik ontmoet
in wat me ontroert.
Ik geef u een naam opdat ik U
een plaats kan geven in mijn leven.

Bundel Uw licht in mij.
Vestig het rijk van eenheid nu.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben,
aan brood en inzicht.

Maak los de koorden van de fouten
die ons vastbinden aan het verleden.
Zodat wij ook anderen hun misstappen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit uw woord wordt de werkzame wil geboren,

de levende kracht om te handelen.
Amen.

Brood voor onderweg

*Normaal gesproken geven we nu het mandje met brood aan elkaar door .
Nu geven Ed en ik elkaar brood
Brood voor onderweg, symbool van saamhorigheid met u die verbonden bent met ons via kerk-tv*

In de oase kun je terugkijken op de weg die je gegaan bent. Er is water om je dorst te lessen, er is voedsel om je lichaam weer aan te sterken.

Er is tijd om je geest te verfrissen, om rust te vinden en je voor te bereiden om opnieuw op weg te gaan, samen met alle anderen die ook onderweg zijn.

Daarom delen wij brood voor onderweg. Brood van leven, geestelijk leven, waarmee wij het verbond vieren dat Jezus met ons is aangegaan.

Lied: het lied van het brood (GVL 457)

Slotgebed

God, wij hebben in dit uur sporen van u mogen ontdekken in de woorden die we hoorden, in het brood dat we met elkaar deelden.
Wij vragen u, laat ons deze sporen van uw aanwezigheid uitdragen naar alle mensen die wij in de komende tijd ontmoeten.
Sporen van uw liefde en uw goedheid zoals die gestalte hebben gekregen in Jezus, uw zoon. Amen.

Zegenwens

God zend ons dan nu op weg
Als mensen die geloven,
Die banden kunnen smeden,
Die grenzen overschrijden,
Die mildheid kunnen brengen,
Die troosten en nabij zijn,
Die vreugde kunnen geven,
Die broeder en zuster durven zijn.

Zend ons dan nu op weg
als mensen die vertrouwen,
de toekomst tegemoet.

In de naam van de Vader, de zoon en de Heilige Geest
Amen.

Slotlied: Uit vuur en ijzer, GvL 531